

(1512) “ लुम्बि अर्दने ” (I-भ्वादि:-427. सक. सेट्. पर.)

‘ लुम्बयेत् तुम्बयेददे शपि लुम्बति तुम्बति ॥ ’ (श्लो. 139) इति देवः ।  
क्षीरतरङ्गिण्यामयं धातुः न दृश्यते ।

लुम्बकः-म्बिका, लुम्बकः-लुम्बिका, लुलुम्बिषकः-षिका, लोलुम्बकः-म्बिका ;  
लुम्बिता-त्री, लुम्बयिता-त्री, लुलुम्बिषिता-त्री, लोलुम्बिता-त्री ;  
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) ऊद्धानि । कर्मणि  
क्तप्रत्यये <sup>A</sup>परिलुम्बितः इति ।

(1513) “ लुम्बि अदर्शने ” (X-चुरादि:-1657. अक. सेट्. उभ.)

‘ लुम्बयेद् तुम्बयेददे शपि लुम्बति तुम्बति ॥ ’ (श्लो. 139) इति देवः ।  
क्षीरतरङ्गिण्यां “—अर्दने” इत्युक्तम् । देवमैत्रेयौ “अर्दने” इत्येव  
पठतः । चुरादिपाठादेव इदित्करणत् लुम्बयति-लुम्बति इति सिद्धेः अर्दनेऽर्थे  
भ्वादौ पाठोऽस्य व्यर्थः स्यात् । इह [चुरादौ] अदर्शनेऽर्थे तु अर्थभेदात्  
सोऽपि [भ्वादौ पाठः] सार्थकः स्यात् । अत एव “अदर्शने” इत्येव  
समञ्जसमिति भाति ।

लुम्बकः-म्बिका, लुलुम्बिषकः-षिका, लुम्बकः-म्बिका, लुलुम्बिषकः-षिका,  
लोलुम्बकः-म्बिका ;  
लुम्बयिता-त्री, लुलुम्बयिषिता-त्री, लुम्बिता-त्री, लुलुम्बिषिता-त्री, लोलुम्बिता-त्री ;  
इत्यादीनि रूपाणि भाषार्थकचौरादिककुशयतिवत् (232) ऊद्धानि । कर्मणि  
क्तप्रत्यये <sup>B</sup>लुम्बितम्-तः इति ।

(1514) “ लुम्ब गाध्यै ” (IV-दिवादि:-1238. सक. सेट्. पर.)

‘ भूवादेरवृत्तत्वात् लोभते इति भवति इति आत्रेयः ’ इति मा. धा. वृत्ति-  
रिहानुसन्धेया । ‘ गाध्यम्=आकाङ्क्षा ’ इति च तत्र वृत्तिः ।  
‘ गाध्यं लुम्बति मोहार्थे तुदादेर्लुम्बतीति शे । ’ (श्लो. 141) इति देवः ।

A. ‘ ..... दिक्कुम्बितेऽकं परिलुम्बिताम्बुजे ॥ ’ धा. का. 1-55.

B. ‘ किं कुम्ब्यते सदसि लुम्बितवैभवोऽहम्..... ’ धा. का. 3-29.